

COMPRENSIÓ LECTORA: EL PETIT PRÍNCIP.

La primera nit vaig dormir sobre l'arena a mil milles de tota terra habitada. Estava més aïllat que un naufrag sobre una balsa al mig de l'oceà. Imagineu, doncs, la meua sorpresa, quan a primera hora del matí em desperta una veu estranya que deia:

- Si us plau...dibuixa'm un xai!
- Eh!!!
- Dibuixa'm un xai.

Vaig posar-me dret d'un salt, com un raig. Vaig fregar-me els ulls. Vaig mirar bé. I vaig veure un extraordinari homenet que m'examinava greument. Aquí teniu el millor retrat que vaig poder fer d'ell. Però segurament el meu dibuix és molt menys encantador que el model. No és culpa meua. Les persones grans van desanimar-me sobre la meua carrera de pintor quan tenia 6 anys quan només havia après a dibuixar les boes tancades i les boes obertes. (....)

...l'homenet no tenia aparença d'un nen perdut al mig del desert, a un miler de milles de tota regió habitada. Quan finalr
parlar, li vaig dir...

- Però...que fas aquí?

(ell) va repetir, molt suaument, com si fos una cosa

- Si us plau...dibuixa'm un xai.

RESPON.

1. On es trobava el protagonista?
2. Com es sentia?
3. Què va escoltar el protagonista?
4. Què li deia?
5. Què va fer el protagonista?
6. Si t'hagués passat a tu, que faries?
7. Per què creus que el petit Príncep demana el dibuix d'un xai?

